

[Fiskeriministeren]

Så jeg går fortrøstningsfuldt til udvalgsbehandling af det pågældende lovforslag og håber, at det vil vise sig, at alle Folketingets partier til sidst kan støtte det under tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejderboliger på landet.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

Jeg skal til dette lovforslag sige, at hvis der ikke i høringssvaret er peget på problemer med det, er der støtte fra Socialdemokratiet til en meget hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Jens Jørgensen (KF):

»Arbejderboliger på landet« står der som overskrift til dette lovforslag. Det klinger lidt af, at der var engang og en lille smule af en periode i dansk historie, som vel er passé, noget med en verdenskrise, der begyndte i 1929 og buldrede ind over Danmark, så det var nødvendigt at gennemføre en lang række lovforslag, som kunne hjælpe befolkningen, sådan som den var struktureret dengang.

Det førte så til, at man den 13. april 1938 vedtog den første lov om arbejderboliger på landet, hvilken lov løb frem til 1971 og fik en

kort forlængelse med nogle tilskudsordninger fra 1971 til 1975. Det er regler, som dengang måske var rimelige, men som i dag virker gammeldags. Jeg peger på et lille eksempel: Ifølge denne lov kunne man endnu i 1959 modtage et såkaldt jordkøbslån på 1.000 kr., der skulle afvikles over – ja, hold Dem nu fast – 42 år, begyndende i år 2061. Loven tog sigte på, at man, som der stod i 1938, skulle støtte, at »ædruelige og hæderlige personer over 55« kunne få arbejderboliger; alene sådan en formulering er vel ikke en 1992-formulering.

I dag eksisterer »vanskeligt stillede landarbejderfamilier« næppe i lovens ånd – det er vigtigt at understrege – og derfor kan Det Konservative Folkeparti støtte den modernisering og forenkling, som lovforslaget lægger op til.

Det foreslås i lovforslaget at ophæve ordningen med købergodkendelser ved salg af landarbejderboliger, at ophæve den hidtidige mulighed for gældsovertagelse ved ejerskifte, at revidere reglerne om renteefterbetaling m.v., at tilbyde konvertering af visse lån, at ophæve en række krav til anvendelsen af landarbejderboliger, hvori der indestår statslån, og at ophæve bestemmelserne om brugen af tjenestehuse på landet.

Kort og godt er det et lovforslag, der, når det er gennemført, gør op med en lovgivning, som givetvis var rigtig under helt andre sociale forhold. Nu forsøger vi at gennemføre et regelsæt, så de landarbejderboliger, der i sin tid var rigtige, kan handles frit som ganske almindelige boliger.

Mejdahl (V):

Det er ikke kun i dag, vi kan lave kompliceret lovgivning; det kunne man altså også i 1938.

Her er en lov, som tiden fuldstændig er løbet fra. De landarbejderfamilier, som loven skulle tilgodese, findes stort set ikke mere. Det er en erkendelse, som lovgiverne kom til allerede i 1975, hvor støttemulighederne bortfaldt. Når vi i dag ikke helt kan ophæve loven, er det, fordi den rækker så utrolig langt frem i tiden, som den konservative ordfører også var inde på, og fordi de indgåede forpligtelser ikke uden videre kan ophæves.

Den gennemgribende forenkling og modernisering, den lempelse af tilbagebetalingen af den ydede støtte og renteefterbetaling, forenk-

[Mejdahl]

lede regler om købergodkendelse og gælds-overtagelse ved ejerskifte, anvendelse og modernisering af boligerne, som lovforslaget lægger op til, kan jeg på Venstres vegne anbefale.

Birthe Hansen (SF):

I SF har vi egentlig heller ikke noget imod dette forslags bestemmelser om at fjerne nogle formålsparagraffer og gennemføre nogle moderniseringer. Det er et digert værk, og når man læser de sidste sider, indser man, at den gældende lovgivning helt afgjort trænger til en modernisering.

Men hvad angår det område og den paragraf, der drejer sig om lempelse af vilkårene for tilbagebetalingen, kan jeg ikke lade være med at tænke på den meget store gruppe af yngre og i dag måske endda ældre mennesker, der i sin tid måtte optage statsgaranterede studielån, når jeg ser vilkårene for dem, dette lovforslag handler om, og hvis tilbagebetaling af statsstøtte ved ejerskifte man nu vil lempe. Mon det kan være den store belastning? Lånene har i sin tid haft en meget lav rentesats. Det er muligt, at jeg blander to ting sammen, men så vidt jeg kan se, har denne gruppe egentlig ikke noget krav på at få lempet vilkårene, når der er tale om ejerskifte.

Det er muligt, at landbrugsministeren vil belære mig om, at de ting ikke hænger sammen – det gør de reelt heller ikke – men jeg kan alligevel ikke lade være med at spekulere på, om der er nogen herinde, der vil stille forslag om lempelse af vilkårene for den studiestøtte, der i sin tid er givet.

Ernst B. Schmidt (FP):

Da vores ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort meddele, at Fremskridtspartiet kan støtte lovforslaget. Når man ser, hvad der er sket tilbage fra 1938, er det bemærkelsesværdigt, at det har taget så lang tid, inden man kommer i gang med at ophæve de gældende ordninger om købergodkendelse og muligheder for gælds-overtagelse, at revidere regler for rentebetaling, at tilbyde konvertering af visse lån, at ophæve en række krav til anvendelse af landarbejderboliger og at ophæve bestemmelser om brugen af tjenestehuse på landet. Al den slags er jo direkte imod det, Fremskridtspartiet vil, og derfor kan vi kun være positive over for det foreliggende lovforslag.

Svend Aage Jensen (CD):

Der er her tale om en modernisering og forenkling af regler inden for et område, som tiden er ved at være løbet fra. Landarbejdere i gammeldags forstand er der næppe mange tilbage af. Såvel den almindelige økonomiske udvikling i samfundet som mekaniseringen inden for landbruget har reduceret antallet af lønnet medhjælp voldsomt.

Centrum-Demokraterne er enige i, at tiden for ophævelse af brugerrestriktioner og restriktioner for handel med disse boliger er kommet og hilser derfor ministerens forslag velkomment. CD vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Ole Vig Jensen (RV):

Også i Det Radikale Venstre er vi enige med landbrugsministeren i, at der er brug for en modernisering af lovgivningen vedrørende arbejderboliger på landet. Loven har jo rod i en tid, hvor man, når det gjaldt om at yde støtte til boliger, formulerede sig sådan:

»... til ædruelige og hæderlige personer under 55 år beskæftiget ved normalt forefaldende arbejde på landet«.

Det kan man vel godt sige ikke længere er en relevant opgave, og derfor moderniserede man også denne del af bestemmelserne allerede i 1975.

Men der er en lang række andre krav bundet til disse landarbejderboliger ved ejerskifte, ved gælds-overdragelse, krav til boligernes anvendelse m.m., som er helt klart utidssvarende, og derfor er vi positive over for at ophæve den række bestemmelser, som er foreslået her i lovforslaget, og vi er positive over for forslaget om at revidere reglerne om renteefterbetaling m.v. og om at tilbyde kvotering af visse lån.

Kort sagt: Vi kan støtte lovforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Lovforslaget tager sigte på modernisering og forenkling af de gældende regler om arbejderboliger på landet, som er opført med statsstøtte.

Det er så sandelig en kompliceret lovgivning, hvor der er mange paragraffer, og vi må give landbrugsministeren ret i, at der så afgjort trænges til en modernisering på området, en oprydning i disse gamle regler.

[Lysholm Christensen]

Hvis man skulle drage en lære af sagen, må det vel være, at man skal være meget forsigtig med at lave så langsigtet långivning, at indbygge regler som disse, som får nogle uheldige rentemæssige konsekvenser på lang sigt. Så langt ud i fremtiden kan man altså ikke disponere, uden at man skyder helt forkert, for man aner jo ikke noget om, hvordan udviklingen går. Men nu er der altså taget initiativ til at rydde op i det, og det støtter vi fuldt ud.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil først gerne sige tak for tilslutningen til lovforslaget; det var jo faktisk alle partier, der sluttede op bag det.

Jeg forstår godt den sammenligning, som fru Birthe Hansen prøver at lave mellem tilbagebetaling af studiegæld og eventuel indfrielse inden lånets udløbstid i denne situation. Men sagen er jo den, at hvis man beholder sin landarbejderbolig til lånets udløb, bliver der ikke tale om nogen tilbagebetaling overhovedet. Det er først, når man indfried eller indgår i handel med en sådan landarbejderbolig inden lånets udløbstid, at der er tale om nogle ganske klækkelige tilbagebetalinger, endog i visse tilfælde tilbagebetaling af mere end ejendommens handelsværdi.

Af alle de grunde, som de forskellige ordførere har fremført, finder vi det rigtigt nu at få en forenkling og modernisering af den gældende lov, og der foreslås som sagt en lempelse af disse, kan vi sige, meget stramme tilbagebetalingsregler, for det er faktisk betydelige beløb, der er tale om, hvis man skal indfri umiddelbart før udløb af lånets løbetid.

Derfor mener vi, at det er rigtigt med en sådan forenkling, så meget mere som at der næppe længere er behov for den type lovgivning, vi her taler om.

Jeg vil derfor endnu en gang sige tak for tilslutningen og håber, vi kan få et hurtigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. (Konsekvensændringer som følge af gennemførelsen af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade m.v.).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Jeg kan ikke se, at det foreliggende lovforslag skulle volde os nogen problemer; det er stort set kun en konsekvens af den ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskader, vi lavede i sidste samling, og da vi jo stemte for den, går jeg ud fra, at vi også kan stemme for denne lovgivning til sidst. Skulle der være nogle småproblemer, løser vi dem nok under udvalgsarbejdet.

Men vi er positive.

Formanden:

Jeg skal henstille, at ministre, når deres forslag skal behandles, er til stede, når forhandlingen åbnes.

Jens Jørgensen (KF):

Den 20. maj 1992, for et lille halvt års tid siden, vedtog Folketinget en lov om forsikring mod følger af arbejdsskade.

Jeg vil på Det Konservative Folkepartis vegne, da vores normale ordfører i denne sag, hr. Per Tærsebøl, ikke kan være til stede, sige, at som vi læser lovforslaget, er det, der sker nu, en form for konsekvenslovgivning, der skaber rimelighed og ligestilling, og vi støtter derfor lovforslaget.